

Jeg vil ikke gerne ind paa det, jeg holder stadig for, at det vigtigste er, at hver Skatteyder faar sit Fradrag og ikke flere.

Saa er jeg ganske klar over, at der kommer en Vanskelighed med at træffe Grænsen: Hvor have vi den enkelte Ejendom og hvor ikke? Forvaltes den fra Mandens Kontor, eller er det en selvstændig Familie, der bor der? Ja, det vil altid blive en vanskelig Grænse at drage, men der vil jeg haabe, at en fornuftig Finansminister ved Resolutioner o. lign. vil kunne træffe den rigtige Grænse. Hvorudan vi bære os ad, vil det være ganske umuligt i selve Loven at fastsætte Principperne saa nøje, at man skulde være i Stand til at undgaa Fortolkninger. Men hvis Finansministeren vil love mig, at han i slige Tilfælde vil handle efter Principet: Hver Mand eet Fradrag og ikke mere, lægger jeg det med fuld Trøst i Finansministerens Haand for de tvivlsomme Tilfældes Vedkommende.

Vi have i øvrigt i Ejendomsskyldlovens § 2, 3die Stykke — saa vidt jeg husker — en Bestemmelse, der fastsætter, hvad der skal forstaaes ved særskilte Ejendomme, og denne Bestemmelse kunde jeg have ønsket var bleven overholdt nok saa strengt, som den faktisk er bleven det. Der staar nemlig, at som særskilt Ejendom skal skyld sættes enhver Ejendom, der gives i Fæste, Forpagtning eller Leje under Forhold, hvor det enten ad Lovens Vej eller ved Kontrakt er fastsat, at Brugeren skal betale Skatten. Med andre Ord, det er igen det samme Princip, vi ere inde paa: en bestemt Grundskyldsætning, en fast Ejendomsskyld. Naar en Mand altsaa staar til Ansvar for Skatten, skal han have 2,500 Kr.s Lettelse; men hvis en Mand ejer flere Ejendomme og driver dem fra sin egen Gaard — vi tale jo her om Landbrugsforhold — og det saaledes, at han har en Tjenestekarl, der bor paa den ene Ejendom og forvalter den, kan jeg ikke se, det er rigtigt, at han skal have dette Fradrag. Men hvis det er en fast Familie, der bor der, saaledes at vedkommende svarer Skatten, saa ere vi inde under § 2. (*Finansministeren*: Hvis han lejer den ud!) Ja, hvis han lejer den ud, saaledes, at vedkommende Lejer betaler Skatten, falder han ind under § 2. (Afbrydelse af *Finansministeren*.) Den højtærede Minister siger, at han saa maaske kommer til at betale det i sin Leje. Det kan der nu være delte Meninger om, og det gjorde Finansministeren ogsaa gældende. For et Øjeblik siden, den Gang vi

talte om, hvorvidt det var Ejeren eller Lejeren, der tog Fordelen eller Tabet, da saa jeg ikke bedre paa den højtærede Finansministers Miner, end at Finansministeren var enig med mig i, at det ikke er et Spørgsmaal, der kan afgøres ved at sige, at det er ikke Lejeren, det hviler paa, men det er Ejeren. (*Finansministeren*: Nej!). Nej, det kan det ikke; altsaa vi ere enige om, at det kan ikke være afhængigt af, om det er Lejeren eller Ejeren som saadan, det hviler paa. Med andre Ord, vi skulle se at gøre Ret og Skel overfor dem begge to. Men lad os nu sige, at vi ere ude over det Punkt gennem en heldig ministeriel Fortolkning, saaledes at vi faa slaaet fast i hvert enkelt Tvivlstilfælde, hvordan det skal være. Saa er den højtærede Finansminister inde paa den Tankegang, at Fradraget skulde fordeles mellem Kommunerne efter de Dele af Ejendommen, som ligge i vedkommende Kommune. Jeg tror, det er i allerhøjeste Grad upraktisk. I og for sig kan jeg ikke have nogen teoretisk Indvending derimod, men jeg tror, det vil være i højeste Grad upraktisk. For det første skulde man altsaa fordele disse 2,500 Kr. pro rata mellem flere Kommuner; det giver ingenting, det er altsaa Bagateller, det kunne vi snart blive enige om. Dertil kommer en praktisk Vanskelighed, som Skyldraadene lide under i Øjeblikket, nemlig den, at naar en Ejendom ligger splittet med forskellige Stykker i flere Kommuner, ved Skyldraadet i den ene Kommune ikke, om der mulig er givet Fradrag i den anden; og det skal man korrespondere om, og jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at i mange Tilfælde er Grunden til, at vedkommende Ejer har faaet flere Fradrag, den, at den ene ved ikke, om den anden har draget fra. (*Finansministeren*: De vurdere i forskellige Kommuner!). Ja, de vurdere i forskellige Kommuner og trække fra i forskellige Kommuner, men det sidste er det, de ikke skulde gøre. Jeg har set Eksempel paa, at et ganske almindeligt Tørveskifte i fremmede Kommuner har faaet et Fradrag, som sluger hele Skatten af det. Nej, jeg tror, det er mere praktisk, at vi vide, at der, hvor Manden bor, faar han sit Fradrag; saa vide de andre Skyldraadmedlemmer ude i Nabokommunerne, hvor der er forskellige Lodder at vurdere, at de have intet med det at gøre, det falder i den anden Kommune. Og pekuniært mellem Kommunerne tillægger jeg det ikke nogen som helst Betydning. Men skulde den højtærede Finansminister